

1. Als iemand niemand blijkt te zijn en hij kan nergens heen,
als hij, huilè van angst, verdriet en pijn, en hij is zo alleen;
Als zijn diepste ik bespot wordt, hij zijn schild verloren is,
ja, dan ziet hij zijn God.

Glo-ry, glo-ry halle - lu - ia.

Glo-ry, glo-ry halle - lu - ia. Glo-ry, glo-ry halle lu - ia. Glo-ri - a - Glo-ri, glori Hij

laat je nooit al-leen.

2. De wereld licht hem uit, heel hard
en drijft hem in het nauw;
Ze plagen hem, hij wordt gesard
en huivert van de kou.
En als hij dan de moed verliest
en niet meer leven wil,
Ja, dan ziet hij zijn God.

3. De tegels van z'n levensweg
die hebben veel gehuild;
De besmeurde voeten waren wreed
en hebben ze bevuild.
Hij strompelt verder, moeizaam
slechts gesteund door ene Naam,
die ene naam van God.

